

POSTANOWIENIE

Dnia 23 kwietnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Korzeniowski

Protokolant inspektor sądowy Anna Tarasiuk

na posiedzeniu, z wyłączeniem jawności, w izbie Odpowiedzialności Zawodowej w dniu 23 kwietnia 2024 r.,

w sprawie z wniosku Prokuratury Regionalnej w Szczecinie z dnia 1 grudnia 2022 r., sygn. 2009-1.Ds.6.2022, przekazanej do Prokuratury Regionalnej w Łodzi, sygn. 2006- 1.Ds.10.2024, o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej E.W. - prokuratora Prokuratury Rejonowej (...), za czyny polegające na tym, że:

I. w okresie od 7 lipca 2020 r. do 9 lipca 2020 r. w W., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści osobistej dla siebie oraz M.D., wyrażającej się w uzyskaniu dla swojej działalności publicznej przychylności osoby pełniącej istotne funkcje publiczne na szczeblu (...) i politycznym, ubiegającej się w ówczesnym czasie o wybór na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, wspólnie i w porozumieniu z M.D., działając jako funkcjonariusz publiczny - prokurator Prokuratury Rejonowej (...) nakłoniła M.M. pełniącą funkcję zastępcy Prokuratura Rejonowego (...) do ujawnienia z postępowania o sygn. PR 4 Ds. 836.2020 Prokuratury Rejonowej Warszawa - Żoliborz osobom nieuprawnionym, tj. M.D. i innym osobom zaangażowanym w kampanię wyborczą X. informacji w postaci:

- wyników badań krwi i moczu na obecność narkotyków i alkoholu, przeprowadzonych u podejrzanego,
- treści wyjaśnień podejrzanego i kwalifikacji prawnej przedstawionego mu zarzutu,
- treści przeprowadzanych w sprawie czynności dowodowych,
- treści uzupełniającej opinii toksykologicznej,
- treści wyjaśnień współpodejrzanego i charakteru relacji łączącej podejrzanych,

- terminu i przebiegu posiedzenia w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania,

- decyzji w przedmiocie wniosku o zastosowanie tymczasowego aresztowania,

które M.M. uzyskiwała w związku z wykonywaniem czynności służbowych, a których ujawnienie mogło narazić na szkodę prawnie chroniony interes, a tym samym nakłoniła ją do niedopełnienia obowiązków służbowych polegających na zachowaniu w tajemnicy okoliczności sprawy, o których M.M. powzięła wiadomość ze względu na swoje stanowisko prokuratora i funkcję Zastępcy Prokuratora Rejonowego (...), po czym E.W. przekazała powyższe informacje działającemu z nią wspólnie i w porozumieniu M.D. pełniącemu funkcję Dyrektora Biura Bezpieczeństwa i Zarządzania Kryzysowego Urzędu (...) w celu dalszego ich przekazania (...), przy czym angażując się w działalność polityczną poprzez formułowanie przez nią sugestii o medialnym wykorzystaniu bezprawnie przekazanych informacji w toczącej się w 2020 r. kampanii wyborczej X., w celu zbudowania korzystnego dla niego przekazu medialnego oraz angażując się w kontakty z politykami i przekazywanie im uwag i porad co do kierunku podejmowanej przez nich działalności medialnej i politycznej, E.W. jako funkcjonariusz publiczny nie dopełniła obowiązków służbowych wynikających z art. 97 § 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze (Dz. U. z 2022 r., poz. 1247-t.jedn.) a związanych z zobowiązaniem się do powstrzymywania się od brania udziału w działalności politycznej, czym działała na szkodę interesu publicznego wyrażającego się w ochronie tajemnicy postępowania przygotowawczego,

tj. o czyn z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 266 § 2 k.k. w zb. z art. 231 § 2 k.k. w zb. z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 266 § 2 k.k. w zb. z art. 231 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.

II. w dniu 2 listopada 2020 r. w W., za pośrednictwem funkcjonariusza publicznego J.G., prokuratora Prokuratury Rejonowej (...), nakłaniała innego ustalonego prokuratora z tej jednostki - referenta sprawy o sygn. PR 1 Ds. 815.2020 do ujawnienia osobie nieuprawnionej informacji z tego postępowania w postaci treści postanowienia o przedstawieniu zarzutów, które to ustalona osoba uzyskiwała w

związku z wykonywaniem czynności służbowych, a której ujawnienie mogło narazić na szkodę prawnie chroniony interes, a tym samym nakłaniała ją do niedopełnienia obowiązków służbowych polegających na zachowaniu w tajemnicy okoliczności sprawy, o których osoba ta powzięła wiadomość ze względu na swoje stanowisko prokuratora, aby następnie udostępnić je bez zezwolenia za pośrednictwem środków masowego przekazu, zanim zostały ujawnione w postępowaniu sądowym, lecz zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na odmowę przekazania tych informacji przez referenta sprawy,

tj, o czyn z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 266 § 2 k.k. w zb. z art. 231 § 2 k.k. w zb. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 241 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

postanowił:

na podstawie art. 17 § 1 pkt 10 k.p.k. w zw. żart. 171 pkt 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze umorzyć postępowanie o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej E.W. - prokuratora Prokuratury Rejonowej (...) za czyny wskazane we wniosku.

UZASADNIENIE

Prokurator Regionalny w Łodzi pismem z 18 kwietnia 2024 r., na podstawie art 135 § 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze a contrario, cofnął wniosek o zezwolenie na pociągnięcie E.W. - prokuratora Prokuratury Rejonowej (...) do odpowiedzialności karnej i wniósł o umorzenie postępowania na podstawie art. 171 pkt 1 tej ustawy oraz art. 17 § 1 pkt 10 k.p.k.

W uzasadnieniu cofnięcia wniosku Prokurator Regionalny wskazał na umorzenie postępowania w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej w równoległej sprawie I ZI 50/22 M.M. - prokuratora Prokuratury Rejonowej (...) i konieczność rewizji uprzedniego poglądu co do zasadności wniosku skierowanego wobec prokurator E.W. W szczególności po analizie materiału dowodowego nie można uznać, iż zachodzi dostatecznie uzasadnione podejrzenie popełnienia przez

prokurator E.W. przestępstw opisanych w złożonym 1 grudnia 2022 r. wniosku, a tym samym skutecznego przedstawienia jej w dalszym toku postępowania zarzutów. Analiza całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nakazuje przyjęcie, iż zachodzi konieczność dokonania ponownej oceny zachowań będących przedmiotem wniosku jak również dokonanej w jego treści subsumpcji, w szczególności w kontekście uprzednio wyrażonego stanowiska o wypełnieniu wszystkich znamion czynów zabronionych, jakie wskazano w opisie i przyjętej kwalifikacji prawnej czynów, mających być przedmiotem ewentualnie przedstawianych zarzutów. W chwili obecnej, zarówno w kontekście wskazanej powyżej prawomocnej uchwały wydanej w sprawie I ZI 50/22, jak i materiałów zgromadzonych w śledztwie w ostatnim czasie, uznać należy, iż dokonanie takiej oceny jest kwestią pierwszorzędną. Mieć bowiem na względzie należy przede wszystkim konieczność pełnej realizacji w niniejszym śledztwie zasad i celów postępowania karnego wyrażonych w szczególności w art. 2 pkt 1, art. 4, art. 5 § 2 oraz art. 297 § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania karnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Prokurator Regionalny w Łodzi cofnął wniosek o zezwolenie na pociągnięcie prokurator E.W. do odpowiedzialności karnej. Cofnięcie wniosku wiąże Sąd Najwyższy i kończy postępowanie w tej sprawie.

Bez wniosku oskarżyciela publicznego nie może toczyć się postępowanie o zezwolenie na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej (art. 135 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze).

Prokuratorowi przysługuje prawo cofnięcia aktu oskarżenia w określonym czasie (art. 14 k.p.k., art. 64 ustawy Prawo o prokuraturze).

Takie uprawnienie przysługuje też oskarżycielowi w sprawie o uchylenie immunitetu prokuratorskiego (art. 135 § 14 i art. 171 pkt 1 ustawy Prawo o prokuraturze w zw. z art. 14 k.p.k.).

Brak wniosku oznacza, że nie spełnia się przesłanka formalna postępowania immunitetowego, dlatego postępowanie podlega umorzeniu z mocy art. 17 § 1 pkt 10 k.p.k. w zw. z art. 171 pkt 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze.

Wobec cofnięcia wniosku postanowiono jak na wstępie.

(PF)

(mb)